

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 51 (491) | Субота, 25 грудня 1976 р. | Ціна 2 коп.

ВІРНИЙ СИН ПАРТІЇ,
РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

Прийом у Кремлі в зв'язку з 70-річчям Л. І. Брежнєва

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР провели 19 грудня у Великому Кремлівському палаці прийом у зв'язку з 70-річчям Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва.

Учасники прийому зустріли товариша Леоніда Ілліча Брежнєва бурхливою, довго не стихаючою овацією.

Присутні вітали товаришів Ю. В. Андропова, В. В. Гришина, А. А. Громика, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Г. В. Романова, М. А. Суслова, Д. Ф. Устинова, В. В. Щербинського, Г. А. Алєєва, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Зимяніна, К. У. Черненко, Я. П. Рябова.

Тепло, по-братерському зустріли учасники прийому керівників комуністичних і робітничих партій.

У залі були присутні члени і кандидати в члени ЦК КПРС, члени Центральної ревізійної комісії КПРС, керівники союзних республік, міністри, голови державних комітетів СРСР, перші секретарі обкомів і крайкомів КПРС, ветерани партії, передовики промисловості і сільськогосподарства, воєначальники, космонавти, учасники Великої Вітчизняної війни, вчені, конструктори, діячі літератури і мистецтва, керівники громадських організацій.

Відкриваючи прийом, член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК

КПРС М. А. Суслов палко поздоровив Леоніда Ілліча Брежнєва — видатного діяча Комуністичної партії, радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, незламного лєнінця, полум'яного борця за мир — із славним ювілеєм.

Промовці, які виступали на прийомі, говорили про величезний талант товариша Л. І. Брежнєва як партійного керівника і видатного політичного діяча лєнінського типу. Маючи багатий життєвий досвід, глибоке знання теорії і практики комуністичного будівництва, вміло володіючи лєнінським стилем роботи, Леонід Ілліч вносить величезний вклад у розробку і здійснення таких основоположних напрямів діяльності Комуністичної партії і радянської держави, як підвищення економічного потенціалу СРСР і життєвого рівня трудящих, посилення оборонної могутності країни, зміцнення світової системи соціалізму, згуртування всього міжнародного комуністичного і робітничого руху, зміцнення миру і безпеки народів.

Вони відзначали, що все життя і діяльність Леоніда Ілліча Брежнєва підпорядковані інтересам людей праці, з народом його завжди зв'язували і зв'язують кровні нерозривні узи. Товариш Л. І. Брежнєв всюди і скрізь з притаманною йому енергією і наполегливістю боровся і бореться за інтереси робітничого класу, всіх трудящих.

Леоніда Ілліча Брежнєва тепло вітали зарубіжні гості. Керівники братніх партій побажали товаришеві Л. І. Брежнєву нових успіхів

у його благородній діяльності, спрямованій на зміцнення могутності і впливу світової системи соціалізму, на побудову комуністичного суспільства в радянській країні, на зміцнення миру і дружби між народами.

У залі вибухнула довго не стихаюча овація, коли головуючий надав слово ювілярові. Звертаючись до учасників прийому, товариш Л. І. Брежнєв висловив сердечну подяку за теплі слова і добрі побажання всім, хто виступив на прийомі.

Виступ товариша Л. І. Брежнєва був вислуханий з великою увагою і не раз переривався оплесками.

У зв'язку з 70-річчям і нагородженням орденом Леніна і другою медаллю «Золота Зірка» Героя Радянського Союзу товариша Леоніда Ілліча Брежнєва сердечно поздоровили ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ, Міністерство оборони СРСР і Головне політичне управління Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, Президія Верховної Ради РРФСР і Рада Міністрів РРФСР, центральні комітети компартій, президії верховних рад і рад міністрів інших союзних республік, Академія наук СРСР, партійні, радянські і громадські організації, численні трудові колективи.

Сердечні привітання надійшли від керівників комуністичних і робітничих партій.

Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва поздоровили з 70-річчям глави зарубіжних держав.

(ТАРС).

УДАРНУ ПРАЦЮ —
ДРУГОМУ РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

Заклик колективу трудівників Конотопського УВП широко розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання виробничих планів і зобов'язань 1977 року і гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, схвалений президією ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, знайшов гарячу підтримку на підприємствах нашого Товариства.

Колективи УВП і виробничих об'єднань в ці дні, виявляючи свої резерви та можливості для збільшення випуску продукції, беруть на 1977 рік підвищені соціалістичні зобов'язання.

Соціалістичні зобов'язання
КОЛЕКТИВУ ДРОГОБИЦЬКОГО УВП

Ділом відповідаючи на рішення XXV з'їзду КПРС, колектив меблів Дрогобицького учбово-виробничого підприємства успішно виконав одинадцятимісячне завдання з обсягу реалізації готової продукції. Понад план додатково реалізовано меблів на 50 тисяч карбованців.

Натхненні рішеннями жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, керуючись положеннями і висновками, що містяться в промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці Дрогобицького УВП, підтримуючи заклик швейників Конотопського учбово-виробничого підприємства — широко розгорнути змагання за дострокове виконання виробничих планів другого року п'ятиріччя і гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтневої соціалістичної революції — взяли такі підвищені соціалістичні зобов'язання на 1977 рік:

— річний план по випуску та реалізації меблів завершити до 25 грудня 1977 року;

Соціалістичні зобов'язання прийняті і обговорені на загальних зборах колективу підприємства.

Соціалістичні зобов'язання
ТРУДІВНИКІВ ДОСЛІДНО-ВИРОБНИЧОГО
ОБ'ЄДНАННЯ «КОНТАКТ»

З почуттям глибокої відповідальності і гордості за нашу Батьківщину колектив об'єднання втілює в життя рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України.

Широко розгорнувши соціалістичне змагання за виконання плану першого року десятої п'ятиріччя, колектив достроково, до 16 жовтня, виконав річний план по випуску продукції.

Нову хвилю політичного і трудового піднесення викликали у нас рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Колектив об'єднання ще вище підняв прапор соціалістичного змагання під девізом: «Працювати краще, працювати ефективніше, працювати з максимальною віддачею, гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня». Робітники, інженерно-технічні працівники, службовці об'єднання підтримують почин колективу Конотопського УВП про розгортання соціалістичного змагання в другому році десятої п'ятиріччя і беруть такі зобов'язання на 1977 рік:

— виробничий план 1977 року та план по реалізації готової продукції виконати до 28 грудня. На честь 60-річчя Великого Жовтня план десяти місяців завершити до 26 жовтня;

— понад план випустити валової продукції на суму 80 тисяч карбованців;

— перевиконати завдання по зростанню продуктивності праці на 1,1 процента;

— на честь 60-річчя Великого Жовтня десятимісячне завдання по випуску продукції завершити до 26 жовтня;

— випустити і додатково реалізувати меблів понад встановлений план на 25 тисяч карбованців;

— продуктивність праці перевиконати на 1,5 процента. 85 процентів приросту продукції одержати за рахунок зростання продуктивності праці;

— собівартість продукції знизити на 1,7 процента, що дасть змогу заощадити 20 тисяч карбованців;

— впровадити 7 заходів з нової техніки та наукової організації праці, що дасть економічний ефект 2,7 тисячі карбованців. Заощадити сировини і матеріалів на 10 тисяч карбованців;

— до 60-річчя Великого Жовтня впровадити на підприємстві комплексну систему управління якістю продукції. Організувати роботу трьох комплексних бригад за гострозрахунком.

— знизити собівартість товарної продукції понад завдання на 0,4 процента;

— за рахунок посилення режиму економії і використання внутрішніх резервів одержати 24 тисячі карбованців надпланових прибутків. Заощадити сировини і матеріалів на 2,1 тисячі карбованців, електроенергії — 157 тисяч кіловат-годин;

— довести випуск продукції з державним Знаком якості до 59,6 процента;

— шляхом понадпланового впровадження двох одиниць нової техніки одержати економічний ефект 1,5 тисячі карбованців;

— від впровадження у виробництво понадпланово двох раціоналізаторських пропозицій одержати економічний ефект 1,9 тисячі карбованців;

— впровадити у виробництво понад завдання два заходи по науковій організації праці, одержати економічний ефект 2,0 тисячі карбованців;

— підготувати 23 робітники масових професій;

— знизити трудомісткість виробничої програми проти плану на 5,0 тисячі нормо-годин;

— освоїти новий вид виробів на 12 днів раніше строку;

— закінчити будівництво і ввести в експлуатацію один об'єкт.

Колектив Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» закликає всі колективи Товариства ще ширше розгорнути змагання за дострокове виконання завдань 1977 року і п'ятиріччя в цілому.

Соціалістичні зобов'язання прийняті і обговорені на загальних зборах колективу об'єднання.

Є РІЧНИЙ!

Колектив Запорізького учбово-виробничого підприємства, втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, достроково, 16 грудня, виконав річний план з обсягу реалізації і випуску основних видів продукції.

Невтомний пошук резервів виробництва, боротьба за високу ефективність і відмінну якість дозволяють колективу до кінця першого року десятої п'ятиріччя реалізувати продукції більше ніж на 200 тисяч карбованців.

Л. ПАШИН,
старший економіст Запорізького УВП.

ВІРНІСТЬ ІДЕАЛАМ КОМУНІЗМУ

Натхненні історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС, радянські люди по-ударному завершують перший рік десятої п'ятиріччя. Досягнуто нових успіхів в розвитку економіки, науки і культури, в підвищенні добробуту народу.

Усі свої звершення трудящі міст і сіл республіки, як і всієї країни, зв'язують з мудрим керівництвом Комуністичної партії, титанічною роботою Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з видатним політичним і державним діячем нашого часу, невтомним борцем за мир товаришем Л. І. Брежнєвим. Сімдесятиріччя з дня народження вірного сина партії і народу відзначає в ці дні наша країна, все прогресивне людство.

З особливим піднесенням працюють нині трудівники Дніпропетровщини. Тут, у нинішньому Дніпродзержинську, в сім'ї потомственого робітника-металурга, народився, почав свою трудову і політичну діяльність Леонід Ілліч Брежнєв. Про яскравий життєвий шлях, невтомну і багатогранну діяльність Генерального секретаря ЦК КПРС розповідають змистовні, любовно оформлені експозиції міського музею, музеїв відомої Дзержинки, індустріального інституту ім. М. І. Арсенієва, в якому навчався Леонід Ілліч. В палацах культури, клубах, бібліотеках роз-

горнуто експозиції творів Л. І. Брежнєва, матеріалів про керівну роль партії в комуністичному будівництві.

Сто тисяч агітаторів і політінформаторів Донецчини проводять зараз лекції і бесіди про діяльність партії, її лєнінського Центрального Комітету на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим. Пристрасне слово політбійців кличе до нових висот.

По-ударному відзначили важливу подію в житті нашої партії і народу металурги «Запоріжсталі». Бригада сталеварів Героя Соціалістичної Праці І. А. Каєли видала на великокачовому мартені надшвидкісну плавку. Знатний металург звернувся до сталеплавильників цеху з закликом працювати в ці дні особливо якісно, давати швидкісні плавки. Товариші по праці гаряче підтримали патріотичний заклик.

— Ми, робітники, сповнені почуття великої гордості за рідну Комуністичну партію, її Центральный Комітет, на чолі якого стоїть вірний лєнінець товариш Л. І. Брежнєв,— сказав сталевар заводу «Дніпроспецсталь», Герой Соціалістичної Праці В. С. Гузев.— Від широкого серця поздоровляємо дорогого Леоніда Ілліча з славним ювілеєм, бажаємо йому довгих років життя, нових успіхів на

високому посту Генерального секретаря ЦК КПРС.

Хвилюючий рапорт про свої трудові успіхи надіслали товаришу Л. І. Брежнєву молоді корабелі міста-героя Керчі. Разом з ветеранами 18-ої армії, начальником політвідділу якої в роки Великої Вітчизняної війни був Л. І. Брежнєв, вони висловили йому глибоку вдячність за його невтомну працю на благо радянського народу, в ім'я зміцнення миру в усьому світі.

З глибоким інтересом трудящі міст і сіл республіки, як і всієї країни, дивляться хроніально-документальні фільми, телепередачі, в яких відтворено героїчний шлях нашої партії, етапи славної біографії товариша Л. І. Брежнєва, приєднуючи свій голос до численних палких поздоровлень, адресованих Леоніду Іллічу в зв'язку з його 70-річчям, врученням йому найвищого нагород нашої Батьківщини та інших держав.

Висловлюючи свою велику шану Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришу Л. І. Брежнєву, беззавітну відданість ідеалам комунізму, радянські люди ще тісніше згуртовуються навколо Комуністичної партії, її Центрального Комітету, заявляють про своє палке прагнення внести новий гідний вклад в побудову комуністичного суспільства.

(РАТАУ)

ШЛЯХ ДО ВИЗНАННЯ

Третій десяток років трудиться на Комунарському УВП А. В. Торгашов. А розпочав свій шлях Анастолій Віталійович з учня. Був формувальником. Коли ж підприємство перейшло на виготовлення нової продукції — освоїв професію шліфувальника і виконує змінні норми на 130—140 процентів.

За час роботи на підприємстві А. В. Торгашов одержав шістьнадцять подяк, неодноразово був премійований, його ім'я занесено на Дошку Пошани і в Книгу Трудової Слави. Передового виробничника нагороджено орденом «Знак Пошани» та медаллю «За доблесну працю» на ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Протягом багатьох років Анастолій Віталійович — активний учасник художньої самодіяльності Будинку культури, де зіграв немало головних ролей в різних спектаклях. Та й нині він — учасник III туру фестивалю самодіяльної на-

родної творчості трудящих. Нещодавно трудівники підприємства, друзі і рідні Анастолія Віталійовича зібралися в Комунарському культзакладі на вечір-портрет «Славне ім'я трудівника», присвячений ветеранові праці.

Багато теплих слів було сказано на адресу А. В. Торгашова товаришами по роботі. Схвильовано говорили про трудовий шлях свого колишнього учня перші наставники А. Торгашова, його мати Тетяна Семенівна, піонери. Аматори художньої самодіяльності присвятили йому один з кращих своїх номерів.

Урочисто й хвилююче минув цей вечір. Багато трудівників підприємства ще раз переконалися, що справжню шану і визнання людина знаходить тільки у праці на благо всього суспільства.

В. ЦИМБАЛ,
заст. директора УВП з навчально-виховної роботи.
м. Комунарськ
Ворошиловградської обл.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Харківській школі-інтернату для глухих дітей імені Надії Костянтинівни Крупської — 80 років! Тоді, 1896 року, в ній навчалося всього семеро учнів. Це, звісно, мізерна кількість, але саме заснування такої школи засвідчило торжество людського гуманізму, людської думки.

То були тяжкі часи. Не було ні підручників, ні спеціалістів, а 1916 року школа була на грані закриття. Лише — перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції принесла корінні зміни в навчання і виховання глухих дітей. Держава взяла на себе турботу про дітей з недоліками слуху.

Починаючи з ленінського декрету 1919 року, видається ряд постанов, спрямованих на дальший розвиток всієї системи народної освіти.

Харківська школа поступово перетворюється в один з центрів по навчанню і вихованню глухих дітей.

18 жовтня 1951 року школі присвоєно ім'я Надії Костянтинівни Крупської.

Завдяки турботі партії й уряду, школа, спираючись на міцну матеріальну базу, розширюється, оснащується новою слуховою апаратурою, технічними засобами навчання, обладнуються кабінети, поповнюється бібліотечний фонд. Все це дозволило поставити навчання і виховання глухих дітей на наукову основу.

В школі впроваджуються нові експериментальні програми, розроблені Всесоюзним науково-дослідним інститутом дефектології Академії педагогічних наук СРСР під керівництвом професора А. С. Зікова. Ось уже протягом двадцяти останніх років вона є базовою школою Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького. Викладачі школи є авторами ряду підручників і посібників, зробили гідний вклад у справу навчання і виховання дітей з дефектами слуху.

1969 року на базі школи було проведено республіканський, а 1971 року — міжреспубліканський семінар по поширенню передового досвіду роботи педагогічного колективу у зв'язку з впровадженням програм з предметно-практичного навчання глухих дітей.

Увесь навчально-виховний процес у школі, спрямовується на те, щоб глуху дитину максимально наблизити до чуючої, добитися того, щоб усна мова стала для

ЮВІЛЕЙ ШКОЛИ

Урок читання в 1-А класі веде Ольга Володимирівна Богослова, нагороджена знаком «Відмінник народної освіти УРСР».

неї потребою, нормою життя. Яскравим свідченням турботи нашої партії і Радянського уряду про дітей з недоліками слуху є постанова Ради Міністрів УРСР від 7 березня 1975 року «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, трудового влаштування, обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку». Вона спрямована на подальше вдосконалення загальної і професійної освіти, медичного, культурно-побутового обслуговування глухих дітей.

Керуючись цією постановою, з 1 вересня 1976 року встановлено граничну наповненість виховних груп в підготовчих та у 1—5 класах до 12 осіб, тоді як раніше вона становила 25 осіб. Крім того, проводиться індивідуальна робота вчителя-дефектолога з кожним учнем по розвитку залишків слуху і формуванню вимови в молодших класах. Все це дозволяє підняти на якісно новий щабель навчально-виховний процес в школі, добитися повноцінного включення глухих в суспільно-корисну діяльність.

На сьогоднішній день всі глухі діти, поряд з вивченням різних дисциплін, опановують професію.

У стінах цієї старої школи здобули середню освіту, набули навиків виробничої праці сотні юнаків та дівчат. Випускник Анастолій Симоненко став золотим призером

третьох міжнародних ігор глухих у Мілані, відомим легкоатлетом республіки. Завдяки наполегливості він здобув вищу освіту і тепер працює інструктором спортивного товариства, передає свої знання і досвід молодим фізкультурникам. Анастолій Симоненко активно працює в Українському товаристві глухих, виступає у періодичній пресі як поет.

Тут навчалися і одержали путівку в життя нині знатна робітниця Харківського електромеханічного заводу Явдокія Микитівна Стріляна, яка нагороджена орденом Леніна і монтажниця цього ж заводу Ніна Григорівна Приймак, якій вручено орден «Знак Пошани».

Можна назвати десятки випускників цієї школи, які, залишивши її стіни, продовжили навчання і стали техніками, інженерами, новаторами виробництва, ударниками комуністичної праці. Зерна освіти, любові до знань, посіяні в душі юнаків і дівчат, дають прекрасні сходи.

...Урок починається з команди: «Одягніть навушники, відрегулюйте гучність», а у відповідь чується повідомлення: «Я чую добре». І це слово: «чую» звучить природно і впевнено з уст глухих дитини. Довгою і складною була дорога до цього слова. Дорога, повна творчих пошуків, дорога у 80 років.

В. ЛЯТОС.
Фото автора.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

МАЙСТЕР ВИСОКИХ ВРОЖАЇВ

Любити рідну землю, своєю працею множити її багатства, щоб залишити добрий слід на землі — до цього прагне кожен хлібороб.

У одному із сіл Чутівського району на Полтавщині живе і працює в колгоспі «Шлях Жовтня» делегат Х з'їзду УТОГ Груня Прокіпівна Гармаш.

Нелегкий шлях скромної трудівниці — довжиною в 40 років життя — позначений любов'ю до праці, до землі. Ще з дитинства в неї виховали це високе почуття батьки, що з діда-прадіда — хлібороби.

Не шукала Груня Прокіпівна легких стежок. Доля її склалася так, що сім'я рано втратила батька, потрібно було допомагати матері, і дівчина ще підлітком пішла працювати в польову бригаду.

Важкий, пововнений час. Не вистачало робочих рук, машин. Працювали з ранку до ночі, піднімаючи з руїн розорене фашистами господарство. Суворі зими застудилися, втратили слух, але навіть непоправна недуга не підірвала її хліборобську вдачу; працювала так само щиро, вкладаючи в свою хліборобську справу енергію, старання.

З 1955 року колгоспниця — незмінна ланкова по вирощуванню буряків. Ось вже двадцять років очолює вона ланку, що добивається високих урожаїв. Тричі Груня Прокіпівна була учасницею республіканських зльотів передовиків сільського господарства в місті Києві, портрет трудівниці занесено на районну Дошку Пошани. У 1968 році її, як учасницю республіканського зльоту буряководів, нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ. Неодноразово буряківницю нагороджували правління колгоспу і Чутівський районний комітет партії.

На нинішній — перший рік десятиї п'ятирічки — ланкова взяла підвищені соціалістичні зобов'язання і з честю їх виконала. На полі, площею 84 гектари, до 15 листопада не залишилося жодного незібраного буряка. Урожай солодких коренів складає майже по 450 центнерів з гектара. Правління колгоспу «Шлях Жовтня» відзначило ланку Г. П. Гармаш.

Такий шлях, довжиною в 40 років трудового життя, ланкової, члена правління МРВ з с. Скороходо.

Н. АКСЮК.

Полтавська обл.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

ГОРДИСТЬ КОЛЕКТИВУ

Гідромотори, гідронасоси, ланцюги для цементної промисловості — такий далеко не повний перелік продукції, що її виготовляє Одеський завод «Будгидравліка». Його продукція направляється в усі кінці Радянського Союзу та зарубіжні країни.

За високі виробничі показники у Всесоюзному соціалістичному змаганні за III квартал 1976 року колективу підприємства вручено перехідний Червоний прапор Міністерства будівельного, комунального і шляхового машинобудування СРСР та президії ЦК профспілки робітників машинобудування.

Радість свого колективу розділили й члени компактної групи УТОГ. В кожному гідромоторі, насосі та інших виробках є частка і їх натхненної праці. На заводі пишуться свердловальники М. А. Олександрюком, токарем О. Є. Даничем та електрозварниками М. І. Головченком і Б. П. Чистяковим.

Микола Антонович Олександрюк працює в другому механічному цеху. Вихованець Одеської школи-інтернату № 91 не припиняв навчання і закінчив Житомирський деревообробний технікум. На заводі «Будгидравліка» Микола Антонович оволодів фахом електрозварника, а пізніше й свердловальника. Все це дало можливість Миколі Антоновичу виконати план першого року десятиї п'ятирічки за дев'ять місяців, а нині він вже працює в рахунок 1977 року.

Досягнувши високої професійної майстерності, ударник кому-

ністичної праці першим з членів компактної групи УТОГ виборов почесне звання «Відмінник якості».

«Переможець соціалістичного змагання» і «Ударник дев'ятої п'ятирічки» М. А. Олександрюк наполегливо навчає професії молодих виробничників. Щойно одержав путівку в трудове життя один з його учнів Гончарук.

Сім років на заводі працює і М. І. Головченко. Доскроково завершивши особисті плани дев'ятої п'ятирічки, він так само з передбаченням працює і в десятій п'ятирічці, наближаючись до завершення її першого року. Як і його товариш по змаганню М. А. Олександрюк, Михайло Іванович навчає молодь. Особливо пишається він успіхами свого кмітливому учня Б. Чистякова, який одержавши спеціальність електро-зварника, домогся високих виробничих показників. Колектив компактної групи УТОГ, яка складає 27 чоловік, обрав М. І. Головченка головою первинної організації Товариства.

20 членів компактної групи стали ударниками комуністичної праці. І в цьому не маля заслуга Михайла Івановича та інструктора-перекладача Юрія Парчевського.

Доброю славою користується на заводі і Олександр Єгорович Данич, висококваліфікований токарь. Йому довіряють найбільш відповідальні завдання — обробку блоків циліндрів з бронзи. Як і його товариші, він щиро ділиться набутим досвідом, проводить заняття в школі комуністичної праці.

Ю. ГЕР.

На знімку: дефектолог Галина Трохимівна Шкарапута проводить урок читання в 3-А класі.

КОРИСНИЙ СЕМІНАР

Київський обласний відділ УТОГ провів семінар голів первинних організацій, інструкторів-перекладачів, вихователів гуртожитків, голів комісій профспілок по роботі серед глухих та голів міжрайвідділів УТОГ.

На семінарі було розглянуто питання покращення роботи серед глухих в світлі рішень XXV з'їзду КІРС, XXV з'їзду Компартії України, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КІРС і промови на Пленумі Генерального секретаря ЦК КІРС Л. І. Брежнєва.

З доповіддю виступив інструктор Київської міськпрофради Леонід Миколайович Максименко. Він звернув увагу на основні напрямки роботи і завдання комісії фабрично-заводських місцевих комітетів і бюро первинних організацій УТОГ.

Голова Київського міського облвідділу УТОГ Сергій Миколайович Губкін у своєму виступі зупинився на формах і методах спільної роботи комісій ФЗМК, інструкторів-перекладачів і бюро первинних організацій УТОГ.

Крім цього, промовець зупинився і на таких питаннях: складання річного звіту, облік і звітність, ведення документації первинних організацій; планування, організація соціалістичного змагання і контроль цифри на 1977 рік; обмін членських білетів УТОГ. С. М. Губкін підкреслив, що всі ці питання мають велике значення для покращення роботи в компактних групах по комуністичному вихованню і мобілізації трудящих глухих на виконання завдань другого року п'ятирічки.

Було висловлено пропозиції про

розгортання соціалістичного змагання між первинними організаціями УТОГ, про необхідність вчасного підведення підсумків і вручення переможцям перехідного вимпела міськпрофради і міського відділу УТОГ, а також про ефективне використання перекладачів для безпосередньої роботи з глухими в компактних групах, про їх навчання і про присвоєння їм звання «Кращий перекладач».

Семінар був корисним для всіх його учасників. Особливу увагу було звернуто на обмін членських білетів, як засіб зміцнення первинних організацій — основи Українського товариства глухих.

На закінчення виступила голова Київського облвідділу УТОГ Г. М. Мережко, яка підвела підсумки роботи семінару і закликала краще вести роботу в первинних організаціях.

Г. СЕРГІЄНКО.

м. Київ.

ДО ЧИТАЧІВ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Дорогі товариші!

Наближається 1977 рік — ювілейний, 60-й рік Великого Жовтня, другий рік десятиї п'ятирічки. Редакція «Нашого життя», як і вся радянська преса, готується до наступної великої роботи.

Прагнучи поліпшити висвітлення життя нашого Товариства на сторінках газети, редакція в листопаді цього року провела заочну конференцію читачів на тему: «Яким ви хочете бачити «Наше життя» в 1977 році?»

На наше прохання відгукнулося багато дописувачів. Цікаві і ділові пропозиції, спрямовані на поліпшення змісту газети, надіслали до редакції бібліотекар з Кривого Рогу Ю. О. Кузнецова, перекладач Зінківського міжрайвідділу УТОГ Полтавської області Н. В. Аксюк, пенсіонери Т. Г. Аршавська і Б. К. Лавренюк з м. Запоріжжя, трудівник колгоспу імені Горького Звенигородського району Черкаської області О. П. Павлушенко та багато інших читачів. Їх пропозиції будуть враховані в тематичному плані роботи редакції на наступний рік.

Своє головне завдання «Наше життя» вбачає в тому, щоб глибоко пропагувати рішення XXV з'їзду КПРС, мобілізувати всіх членів УТОГ на успішне перетворення в життя цих історичних рішень, планів десятиї п'ятирічки. Газета широко висвітлюватиме хід соціалістичного змагання членів нашого Товариства за дострокове виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань 1977 року і гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. Велику увагу буде приділено пропаганді передового досвіду і висвітленню практики роботи підприємств, обласних відділів, закладів культури.

Важливе місце займатимуть матеріали про

підвищення ефективності виробництва і якості роботи на всіх ділянках, ощадливе використання матеріалів і сировини, електроенергії. Газета регулярно інформуватиме читачів про стан справ на спорудженні пускових об'єктів УТОГ 1977 року.

На сторінках «Нашого життя» і далі знайдуть прописку матеріали під рубриками: «Рубежі десятиї п'ятирічки», «Стиль роботи», «Маршрутами технічного прогресу», «Про тих, хто попереду», «Люди колгоспного села», «В компактних групах УТОГ», а також тематичні сторінки «Учнівський вогник», читачський клуб для жінок «Подруга». У розділі «Консультація «Нашого життя» відповідатимемо на запитання читачів. Газета друкуватиме також матеріали для молоді, кращі поетичні та прозові твори читачів, їх фотознімки.

Щоб втілити в життя ці творчі плани ми звертаємося до вас з проханням:

Пишіть нам про трудові здобутки членів УТОГ, про їх пошуки резервів підвищення продуктивності праці. Розповідайте про роботу виробничих ділянок, цехів, підприємств і об'єднань, пропагуйте досвід передовиків. Дуже важливо, щоб у ваших листах йшла мова і про комуністичне виховання трудящих. Показуйте, як ця робота ведеться у колективах підприємств та культурно-освітніх закладах Товариства.

Пишіть нам про все, що вас хвилює, радує і непокоїть. Редакція, як завжди, розраховує на те, що ви порадите нам нові теми, розкажете про цікавих людей і допоможете повніше відображати життя Товариства.

Редакція «Нашого життя».

НАМ ПИШУТЬ

огляд редакційної пошти за грудень

Багатою і змістовною була редакційна пошта в нинішньому році. Понад тисяча читачських листів допомогли нам більш яскраво розповісти на сторінках газети про трудові успіхи членів Українського товариства глухих, повніше розкрити їх боротьбу за дострокове виконання завдань і соціалістичних зобов'язань першого року десятиї п'ятирічки.

Чимало надісланих читачами матеріалів розкрили роботу Будинків культури і клубів Товариства, познайомили з кращими самодіяльними акторами і досягненнями спортсменів, з формами організації відповідно трудящих. В 1976 році надруковано в газеті понад 900 листів.

Щиро дякуємо вам, дорогі товариші, за активну, творчу участь у роботі газети. Сподіваємося, що

і в наступному, 1977 році, наш зв'язок з вами стане ще тіснішим.

У нинішньому місяці до редакції надійшло понад 80 листів.

Про робітництво нашого підприємства М. Є. Кулько, пише інженер по якості Полтавського УВП-1 З. Г. Наріжна, вже розповідала газета «Наше життя». Наполеглива швея ударно потрудилася в першому році десятиї п'ятирічки. За успішне виконання соціалістичних зобов'язань до 59-річчя Великого Жовтня портрет Марії Євтихіївни Кулько занесено на міську Дошку Пошани.

Недавно, продовжує далі З. Г. Наріжна, партійні збори підприємства прийняли М. Є. Кулько в члени КПРС. Від усього серця вітаю чудову трудівницю з цією знаменною подією в її житті.

Про передовиків соціалістично-

го змагання Стрийського міськпромкомбінату Львівської області — членів УТОГ Є. А. Дударчук, М. В. Корецького, С. О. Корягу — повідомляє наш читач Р. Зборівський. Ряд інших його листів розповідають про довілля глухих м. Стрия, зокрема, про екскурсію в Карпати, про виїзний концерт самодіяльних митців Дрогобицького будинку культури та інші події.

Будням профспілкового життя Одеського виробничого об'єднання УТОГ присвячено лист Ю. Гера. В листопаді місцевком профспілки Чернівецького УВП організував екскурсію робітників підприємства до братньої Білорусії. Буковинські трудівники оглянули історичні та визначні місця столиці братньої республіки — м. Мінська, а також відвідали меморіальний комплекс «Хатынь». Про це написав до редакції Г. Власов.

Такий зміст редакційної пошти за грудень, що не використана на сторінках газети.

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ

Цікавий вечір відбувся в читальному залі Херсонського будинку культури УТОГ. На зустріч з читачами, шанувальниками красивого письменства прибула поетеса, наша землячка А. І. Дрозд.

Алевтина Іванівна відвідала наш культзаклад вперше, але відразу знайшла контакт з аудиторією. Розповідала вона дохідливо й зрозуміло. Читачі охоче познайомилися з творчістю поетеси. Провідна тема поезій Алевтини Іванівни, — Батьківщина, наші

відважні земляки, що хоробро боронили рідну землю від гітлерівської навали. Так, в ім'я Батьківщини загинули Тамара Воскобойникова, брати Запорошукі, їхні бойові побратими.

Але завжди в наших серцях житиме незгасна любов до цих сміливих, відважних людей.

Довго точилася розмова того вечора. Поетеса читала свої твори, давала вичерпні відповіді на

запитання присутніх, цікавилася життям членів нашого Товариства.

Віриться, що ця незабутня зустріч покладе початок новим знайомствам з іншими поетами і прозаїками України та братніх республік.

Т. ІСААКІЄВА,
завідуюча бібліотекою
Будинку культури.

м. Херсон.

ПО ЗАЛАХ МУЗЕІВ

ДАВНЯ КАЗКА

Закарпатські села здавна славляться багатством народної будівельної архітектури і побуту. Умілі руки самобутніх майстрів створили неповторні зразки зодчества, різьби по дереву, гончарства, художньої вишивки, ткацтва, килимарства. Все це становить велику наукову та виховну цінність. Щоб зберегти це культурне надбання і одночасно створити кращі умови для дальшого розвитку художніх традицій, в Ужгороді створений музей народної архітектури і побуту. Через Закарпаття проходять десятки всесоюзних і міжнародних туристських маршрутів. Отож їдуть сюди з усіх кінців радянські і зарубіжні гості.

Музейне село займає площу близько чотирьох гектарів. На пагорбі — приземкуваті курні хатини з господарськими прибудовами розкидані за принципом традиційного в минулому верховинського поселення.

Крім архітектурних ансамблів, у музеї представлено велике багатство різноманітних предметів домашнього вжитку, одягу, побутові окраси, знаряддя праці.

Є тут ще одна хатина під солом'яною стріхою, яка нічим не відрізняється від інших. Проте біля неї завжди багато відвідувачів. Хатина ця своєрідний музей в музеї. В ній у 1802 році народився

відомий учений-славіст Юрій Іванович Ванелін (справжнє прізвище — Гуца). Людина цікавої біографії: юнаком потрапив до Росії, успішно закінчив медичний факультет Московського університету, а потім захопився дослідженням історії болгарського народу, його культури і мови. Написав чимало книг. У Софії йому споруджено пам'ятник, його іменем названа одна з вулиць болгарської столиці. Пам'ятник Ю. І. Ванеліну — Гуці можна побачити і в Москві, на Данилівському кладовищі. Тепер увічнили пам'ять свого земляка і закарпатці.

Живе собі давнє «село» посеред сучасного міста. Живе, розширюється, поповнюється новими експонатами.

Ф. ПРОКОПЕНКО.

Ужгород.

ТРЕТІЙ ТУР ТРИВАЄ

ДОСЯГНЕННЯ І ПРОРАХУНКИ

Чергова, Ужгородська зона, проходила в місті Житомирі. І хоч самі житомиряни участі не брали, проте вони гостинно розчинили двері для колективів художньої самодіяльності п'яти областей: Закарпатської, Хмельницької, Ровенської, Волинської і Тернопільської.

Першим виступив драматичний колектив Хмельницького будинку культури. Він показав фрагмент з вистави «А зорі тут тихі» за однойменною повістю Б. Васильєва. Молодому драматичному колективу, який вперше взяв участь у фестивалі, цей спектакль не вдався. Ім варто було б підібрати простішу п'єсу. А ось концертна програма виявилася цікавою. Це пояснюється зростанням майстерності колективу і поповненням його новими силами. Заслужують уваги агіткультбригади Хмельницького та Кам'янець-Подільського будинків культури, а також «Театр рук» при Хмельницькому будинку культури. Хочеться відзначити і художнього керівника, нині директора обласного Будинку культури Анжелу Семенівну Савченко, яка впевнено використовує нові форми художньої самодіяльності. Незважаючи на те, що програма агіткультбригади загалом і ряд номерів, зокрема, потребують доробки, можна сміливо сказати, що колектив обрав правильний шлях.

Добре виступив і драматичний колектив Ужгородського будинку культури. Як і раніше його вистави (режисер В. Я. Романенко) відзначаються високою сценічною культурою, вмінням в невеликих за обсягом роботах розкрити характери персонажів, створити образи, які надовго запам'ятовуються.

Одноактна вистава «Зустріч» за п'єсою естонського драматурга М. Толвеса у виконанні Ужгородського колективу справляє неопановане враження.

В концертній програмі особливо виділялись закарпатські танці, а також пантоміми у виконанні Олександра Токача.

Оригінальне вирішення вистави «Шпигун» за п'єсою Б. Брехта здійснив молодий режисер драматичного колективу Ровенського будинку культури Олександр Бовен. Йому вдалося знайти яскраві елементи для створення атмосфери підозрілості, тотального страху, доносів, що панували в фашистській Німеччині за часів приходу до влади Гітлера. Вистава має гостре соціальне звучання і політичну цілеспрямованість.

В концертній програмі цього колективу виділялась Елеонора Шкуц (Сарнівський клуб), яка виконувала ліричні та патріотичні пісні.

Тепло зустрічали глядачі самодіяльних артистів Луцького будинку культури. Танцюристи добре виконали «Волинську польку», а Віктор Глодін полонив присутніх високою майстерністю ілюзіоніста. Чудово вела програму концерту Тетяна Дудюк.

Трохи невдало виступили учасники художньої самодіяльності Тернопільського облвідділу УТОГ. Було виконано всього три номери програми, але й ті виявились блідими на фоні виступів інших колективів.

Одним з недоліків усіх, хто брав участь в цій зоні, було те, що вони показали концертні програми лише обласних Будинків культури, а районні клуби участі в третьому турі фестивалю не взяли, як, між іншим, і в другому турі (Закарпатська, Тернопільська, Волинська області).

Учасників фестивалю привітала голова Житомирського облвідділу УТОГ Олександра Дмитрівна Тверська і вручила сувеніри представникам облвідділів.

І. САПОЖНИКОВ.

СПОРТ

РОБОТА ПІДЕ КРАЩЕ

Кілька днів тому в обласному Будинку культури глухих відбулися збори колективу фізкультури міста Луцька. Голова облспортфедерації В. В. Меженков зробив доповідь про досягнення і невдачі цього року, запропонував ряд заходів щодо поліпшення спортивної роботи в колективі.

Аналізуючи зроблене, доповідач сказав, що футболісти (капітан Морозюк) і команда з настільного тенісу (капітан Остапчук) на республіканських змаганнях виступили нижче своїх можливостей. Причина цьому — порушення графіка тренувань, пропуски занять спортсменами і недоліки в роботі тренерів. Більш стабільно виступили легкоатлети і шашкісти, проте серед легкоатлетів лише Микола Денисюк вийшов у призери, завоювавши срібну медаль.

Далі доповідач зупинився на завданнях наступного року, ознайомив спортсменів з місцем розташування спортивних майданчиків, наголосив на необхідності регулярних тренувань та підвищення спортивної дисципліни.

Збори обрали головою колективу фізкультури Луцького міжрайвідділу найактивнішого спортсмена Миколу Дудюка, а його наступником — Остапчука Євгена.

Радіє те, як самокритично спортсмени обговорювали свої здобутки і недоліки, як по-діловому вивчали заходи на новий 1977 рік. Це вселяє впевненість, що спортивні справи будуть кращими в усіх ланках, а наступні змагання визначать нових призерів.

Д. НЕУСТРОЄВ,
голова Волинського облвідділу УТОГ.

м. Луцьк.

м. Ялта. Морський порт.

Фото О. ШУСТА.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
правління Українського общества глухих

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18,
редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.

Зам. 1255.

Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-54-07, 68-56-07.

Тираж 17770.